

ที่ มท 0307.1/ 14005

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. 10200

16 พฤศจิกายน 2547

เรื่อง หรือแนวทางปฏิบัติกรณีขอเปลี่ยนผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล
เรียน ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล

อ้างถึง หนังสือกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่ ตช 0011.131/7463 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2547

ตามที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล หรือกรณีได้รับคำร้องจากผู้ประกอบการสถานบริการ เพื่อขออนุญาตเปลี่ยนผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามคำพิพากษาของศาล จำนวน 3 ราย ซึ่งคณะกรรมการ พิจารณากลับกรองเกี่ยวกับสถานบริการตามคำสั่งกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่ 786/2546 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2546 พิจารณาคำร้องขอของผู้ขอทั้ง 3 ราย ที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการโดยขอรับโอนกิจการ สถานบริการจากผู้รับอนุญาตเดิมตามคำพิพากษาของศาลที่พิพากษาให้โอนและส่งมอบกิจการสถานบริการ หรือโอนอุปกรณ์และทรัพย์สินต่าง ๆ ในสถานบริการให้กับผู้ยื่นคำร้องขออนุญาตแล้วแต่กรณี แล้วเห็นว่า แนวทางการปฏิบัติตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 483/2521 ข้อ 10 ที่กำหนดว่า "การโอนกิจการถือว่าเป็น การขออนุญาตใหม่ซึ่งมีนโยบายไม่อนุญาต เว้นแต่การโอนกิจการตามคำพิพากษาของศาล" ไม่เป็นการสอดคล้อง กับกฎหมายและสถานการณ์ในปัจจุบัน ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมและเสมอภาคกับผู้ประสงค์จะขออนุญาต ตั้งสถานบริการในหลายประการ จึงหรือแนวทางปฏิบัติว่า ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลในฐานะพนักงาน - เจ้าหน้าที่ สามารถพิจารณาอนุญาตให้ผู้ยื่นคำร้องขอทั้ง 3 ราย ดังกล่าวข้างต้นเป็นผู้รับใบอนุญาตให้ตั้ง สถานบริการไปตามรูปเรื่อง โดยไม่นำคำพิพากษา (กรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลไม่ใช่คู่ความ) มาเป็น หลักฐานสำคัญในการประกอบการพิจารณาได้หรือไม่ และการโอนกิจการสถานบริการที่มีอยู่แล้วระหว่าง บุคคลธรรมดากับบุคคลธรรมดา บุคคลธรรมดากับนิติบุคคล และระหว่างนิติบุคคลกับนิติบุคคล จะถือว่าเป็น การโอนทรัพย์สินกันโดยทั่วไป และไม่ถือว่าเป็นการขออนุญาตใหม่จะเป็นการถูกต้องหรือไม่ ประการใด นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มาตรา 6 กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับอนุญาตตั้งสถานบริการ เป็นสาระสำคัญในการพิจารณาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ประกอบกับได้มีคำพิพากษาฎีกาที่ 2275/2526 วินิจฉัยเกี่ยวกับการโอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการไว้ว่า "ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัวของผู้รับ ใบอนุญาต จะขออนุญาตแทนกันไม่ได้ พระราชบัญญัตินี้ได้มีบทบัญญัติให้โอนใบอนุญาตแก่กันได้

/แสดงให้เห็นถึง...

แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ว่าไม่ประสงค์ให้ออนใบอนุญาตแก่กัน แม้ใบอนุญาตดังกล่าวจะเป็นทรัพย์สินก็เป็นเรื่องเฉพาะตัวของผู้รับอนุญาต โจทก์จึงไม่อาจฟ้องขอให้บังคับจำเลยโอนใบอนุญาตให้แก่โจทก์ตามสัญญา เพราะวัตถุประสงค์แห่งสัญญาฝ่าฝืนต่อกฎหมายย่อมตกเป็นโมฆะ" การที่คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 483/2521 ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2521 เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ข้อ 10 กำหนดให้การโอนกิจการถือว่าเป็นการขออนุญาตใหม่ จึงเป็นการสอดคล้องกับแนวคำพิพากษาฎีกา ที่วินิจฉัยว่าใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเป็นใบอนุญาตเฉพาะตัวของผู้รับอนุญาต และคำพิพากษาของศาลที่ผู้ยื่นคำขอเปลี่ยนตัวผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทั้ง 3 รายอ้างเพื่อขอเปลี่ยนผู้รับอนุญาตนั้น เห็นว่าเป็นคำพิพากษาให้ออนทรัพย์สิน มิได้ให้ออนใบอนุญาตสถานบริการแก่กันแต่อย่างใด ฉะนั้น จึงต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คำพิพากษาฎีกา และคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 483/2521 ซึ่งยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน และกรณีการโอนกิจการสถานบริการที่มีอยู่แล้วระหว่างบุคคลธรรมดา กับบุคคลธรรมดา บุคคลธรรมดา กับนิติบุคคล และระหว่างนิติบุคคลกับนิติบุคคล ถือว่าเป็นการโอนทรัพย์สินกันโดยทั่วไป ไม่ถือเป็นการโอนใบอนุญาต

อนึ่ง โดยเหตุที่คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 483/2521 ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2521 ได้ออกใช้บังคับมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2521 หากกองบัญชาการตำรวจนครบาล เห็นว่าไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันอย่างไร ก็ขอให้เสนอความเห็นมายังกระทรวงมหาดไทย เพื่อจะได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

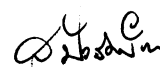
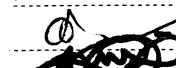

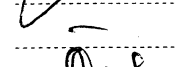
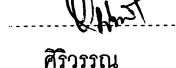
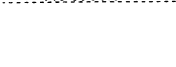
ขอแสดงความนับถือ

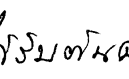

(นายชัยฤกษ์ ดิษฐอำนาจ)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกิจการความมั่นคงภายใน

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร. 0-2356-9554
โทรสาร 0-2356-9560

อปค.		๑๖๐๔๖	147.
ร.อปค.		4 พ.ย. 2547	147.
ผอ.สน.สก.		02.พ.ย. 2547	147.
ผอ.สสอ.		2 เม	147.
หน.ก.		1 1	147.
ร่าง/ตรวจ		1 20	147.
พิมพ์/ทาน	ศิริวรรณ	1 1	147.

๑.๓.
(จันทพร)
26 Nov 47